No. 60.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 20 Mei.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

EENE ONJUISTE STELLING DER ARNHEMSCHE COURANT.

In het No. van dit blad van den 18 dezer lezen wij de volgende zinsnede:

« Zoude men aldus niet ook in de steden de benoeming tot leden der Provinciale Staten aan de stemgeregtigden kunnen opdragen? *By de wet kan dit wel niet geschieden.* Art. 130 der grondwet laat het bepalen VAN DE WIJZE DIER BENOEMING aan de reglementen over."

Maar is dit nu eene verhindering, dat de wet bepale, wie er zal benoemen? Wanneer zij dit deed, en wees b. v. de stemgeregtigden in de steden aan, doch liet *de wyze*, waarop die stemgeregtigden bij de benoeming zouden te werk gaan ter bepaling aan de reglementen over, zou er dan maar een haar breed van de letter van art. 130 zijn afgeweken? Volstrekt niet naar ons inzien.

Maar er zou daarentegen van art. 6 der grondwet worden afgeweken, wanneer eenig gedeelte van het stemregt binnen de steden *anders dan by de wet* werd geregeld.

Of maakt niet de bevoegdheid om het regt te oefenen tot benoeming van Provinciale Staten, een zeer gewigtig deel van het stemregt der steden uit? En zoo ja, slaan dan hier op niet volkomen de woorden van art. 6:

« *De oefening van het stemregt in de steden .... wordt by de wet geregeld.*"

« DE OEFENING VAN HET STEMREGT." Moet men in deze woorden blootelijk lezen: « DE WIJZE *van uitoefening van het stemregt?*" of kan men er ook zonder het minste bezwaar in lezen: « *de bepaling* WIE *het stemregt in de steden zal uitoefenen?*"

Volgens de voorgedragene ontwerpen *kan en mag* men er BEIDE uit lezen, voor zoover altans geene andere bepalingen der grondwet zich er tegen verzetten.

En gelijk wij zeiden, tegen de tweede lezing verzet zich volstrekt art. 130 niet; wanneer maar *de wyze, waarop de stemgeregtigden by de wet aangewezen zullen stemmen*, bij de reglementen wordt geregeld.

Er komt nog bij, dat, wanneer *het regt zelf* bij de reglementen moest worden bepaald, er eene onbegrijpelijke ongelijkvormigheid in de grondwet zou te vinden zijn.

De bevoegden om leden van een gemeente-raadje, of van eenen kiezer te stemmen zal de wet bepalen, en dit regt der bevoegden zal alzoo tegen de handelingen der administratieve magt door de wet zijn gewaarborgd en beschermd; doch de bevoegdheid van zooveel grooter gewigt, om Provinciale Staten voor den stedelijken stand te benoemen zal *niet* door de wet zijn beschermd en gewaarborgd. Wanneer de Stedelijke Raden en de Koning eens goedvonden bij de reglementen die benoeming eenvoudig aan de Burgemeesters op te dragen, wat zou daartegen dan volgens de grondwet kunnen worden gedaan? En zoo niets, zou dan de grondwet niet de gelegenheid hebben laten bestaan, dat het volk, zooveel de bevolking der steden betreft, geenen den allergeringsten invloed kon uitoefenen noch op de vertegenwoordiging zijner *Provinciale*, noch op die zijner *algemeene* belangen?

En komt men dan, bij *zulk* eene uitlegging der grondwet, niet tot eene volstrekte absurditeit? Valt dit nog niet te meer in het oog bij de lezing van art. 128? Om verandering te mogen maken in het getal leden der Provinciale Staten-vergadering zal eene wet vereischt worden; doch om het *geheele regt* tot benoeming van Provinciale Staten aan hen die het bezitten te ontnemen, zal eene bloot *administratieve daad*, eene wijziging van een plaatselijk reglement met goedkeuring des Konings, voldoende zijn.

Waarlijk, kon onze vertegenwoordiging de grondwet in *dezen* zin opvatten en verklaren, nadat de bepaling derzelve is vervallen, dat de reglementen het stemregt regelende, na een bepaald getal jaren, kracht van grondwet zullen bezitten, wij zouden niet weten, wat van haar oordeel te moeten denken. Zij zou dan dit gewigtigste deel van het stemregt der steden geheel en al ter beschikking laten van de administratieve magt.

Hopen wij derhalve, dat het niet zoo zijn zal; dat men in art. 6 *zooveel*, en in art. 130 niet meer zal lezen, dan er in te lezen staat. Dan zal de wet op het stemregt der steden ook nog uitwijzen wie aldaar de leden der Provinciale Staten stemmen zal.

Wij verwijzen ten slotte naar ons art. (*Vlissingsche Courant* van den 9 Mei ll.)

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

HAMBURG, den 10. Mei. Gisteren is er voor het eerst beurs in het Logenhuis gehouden. Men is dag en nacht aan het werk, om de gloeijende asch met voorzigtigheid weg te ruimen. De puinhoop is verschrikkelijk, daar bijna ⅓ of een groot ¼ gedeelte der stad in puin is verkeerd. Duizenden menschen zijn in weinige uren geruïneerd en zonder onderkomen; jaren zullen verloopen alvorens de vernielde stad met hare kerken en groote gebouwen zal hersteld zijn.

BRESLAU, den 6 Mei. Alhier is gisteren een ongeluk gebeurd hetwelk de zonderlingste en misschien krachtigste, nog immer voorgekomen waarschuwing is, om toch onder alle omstandigheden, zij mogen zijn welke zij willen, voorzigtig om te gaan met hetgeen tot ons tegenwoordig werptuig van oorlog behoort. In den gevelmuur van een huis aan den Schoenbrug alhier was, hetgeen hier ter stede niets buitengewoons is, een groote ijzeren kogel in den muur gemetseld, misschien het overblijfsel uit de eene of andere belegering. De zoon des vroegeren eigenaars van dat huis, een 16 jarige knaap, die wegens ziekte sedert drie vierendeeljaars zijne kamer had moeten houden, had den wensch te kennen gegeven om dezen hem lang bekenden kogel tot speelgoed te mogen hebben, en daar het huis thans gesloopt wordt, voldeed men bereidwillig aan dit verlangen. De ouders van den knaap, die eene bovenwoning in een ander groot gebouw betrokken hadden, gunden hunnen ziekelijken zoon zijn speeltuig des te gereeder, daar er aan den kogel niet de geringste oneffenheid te bespeuren was, waaraan hij zich zou hebben kunnen bezeeren. Na eenigen tijd met de ijzeren kloot gerold en gespeeld te hebben, komt het den knaap gisteren in het hoofd, bij afwezigheid zijner ouders dien speelbal in het vuur te leggen, zoo men vermoedt om zich, wanneer dezelve heet geworden zou zijn, met het sissen van het daarop gegoten water te vermaken. Een allerongelukkigst voorval, want de kogel, die onheugelijke tijden in den huismuur gezeten had, was geen kogel maar een gevulde granaat. Het buskruid in denzelven schijnt in al dien tijd zijne kracht nog niet verloren gehad te hebben, want naauwelijks is de grenaat genoegzaam verhit, of, slechts een voet ver van den knaap springt zij met een geweldigen slag. Hij wordt met het hoofd door een venster geslagen, gelukkig niet geheel door hetzelve op straat geworpen en schijnt ook door een splinter der granaat getroffen geworden te zijn; hoe zwaar zijne kwetsuren zijn, weet men nog niet. Voorts heeft de losbersting alle vensterramen naar buiten, alles in de keuken stuk geslagen en de deur in drie stukken op de in het naaste vertrek zijnde meid geworden, die echter gelukkiglijk onbezeerd bleef. In twee kamers zijn zolderingen en wanden gebersten en de schoorsteen ingestort. Een nabij wonende geneeskundige heeft den jongen lijder terstond de noodige hulp kunnen toebrengen.

ENGELAND.

LONDEN, den 13. Mei. Er is ook alhier eene inschrijving voor de inwoners van Hamburg geopend, welke binnen weinige uren meer dan 2000 pond st. of f 24,000 heeft opgebragt. Heden beloopt dezelve reeds 7500 pond st. of f 90,000.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 14. Mei. Hoe groot in de daad de indruk op de gemoederen der bevolking is geweest, kan men hieruit afleiden, dat, wat oproer, hongersnood, het voor de muren verschijnen der tegen Parijs verbonden legers van bijna geheel Europa, nimmer hebben vermogen uit te rigten, het bekend worden der tijding, in een der schouwburgen, (dien van het *Palais Royal*) het laten vallen van de gordijn heeft doen verlangen, en den volgenden avond al de schouwburg-zalen bijna ledig zijn verbleven.

— De volgende door het blad *le Siècle* medegedeelde brief van een der geredden zal niet zonder belangstelling gelezen worden.

» Mijnheer! Ik keerde met mijne dochter, mijne drie kleindochtertjes en derzelver *bonne* met den spoortrein van half zes ure terug. Ter naauwernood hadden wij den eersten schok ontwaard, of de wagen, in welken wij opgesloten zaten, sloeg om, op de eene zijde vallende, en geene andere uitgang latende dan het venster van het tegenovergestelde portier. De jonge lieden, die bij ons zaten, zetten het dadelijk op een vlugten daardoor. De vlammen bereikten alreeds hare kleederen; ik had het hoofd verloren, want 69 jaren oud, als ik ben, gevoelde ik mij buiten staat, mijne dochter en hare kinderen te redden.

» In dit wanhopig oogenblik verscheen er een heer, met een grijzen hoed op, die alle krachten inspande, om de paneelen van het rijtuig in te slaan; dit gelukte hem eindelijk en nu redde hij eerst de drie kinderen, het een na het ander. voorts scheurde hij mijne dochter, welke de vlammen van alle zijde omgaven en die in onmagt lag, te midden uit den brand, waarna hij ons alle vijf tot op omstreeks honderd schreden van de plaats geleidde, en ziende dat wij ons kleederloos bevonden, ons zijne beurs aanbood en ons dwong 20 franken aan te nemen, ten einde ons, zeide hij, niet geleverd te laten, aan de twijfelachtige gastvrijheid der herbergen van den omtrek. Hierop verwijderde hij zich andermaal om ook de ongelukkige *bonne* te gaan redden; en op zijn rug bragt hij haar tot ons, want hare gebrande beenen maakten haar het loopen onmogelijk. Nu zagen wij dat de pantalon van onze verlosser geheel tot asch verschroeid en zijne laarzen, met roode hakken, half verbrand waren; van zijne rok was niets meer overig, dan een brok van het lijf, de panden waren door het vuur verslonden.

» Wij smeekten hem, ons zijnen naam te zeggen, hij antwoordde met een glimplach — » mijn naam is *Arthur trois etoiles* (*Arthur, driestar*); ik had niets van het vuur te vreezen, mijn goede oom heeft mij tegen brand laten verzekeren." — Nu ging hij hinkend heen.

» Ik weet den naam niet van den edelmoedigen man, die ons gered heeft; ik ben naar Sevres en Versailles gegaan om berigten in te winnen; men kent hem enkel van aanzien, en ziet hem dikwijls, zegt men mij, in een rijtuig met geen ander wapen, dan eene kroon op den bok. Ik heb mijn naam en mijn adres gegeven, maar ik twijfel zeer, dat hij mij het geluk zal willen verschaffen, van hem mijne dankbaarheid te betuigen; ik verklaar alzoo bij deze, dat ik hem mijn leven en dat van mijn gezin, benevens 20 franken, die ik hem zou wenschen terug te geven, verschuldigd ben. B. DURIEUX.

— Verscheiden lieden welke bij de noodlottige gebeurtenis op den spoorweg van Versailles geliefde betrekkingen verloren of zelve kwetsuren bekomen hebben, willen de directie der spoorweg-maatschappij een proces aandoen. Inmiddels wordt de instructie dier zaak, onder de leiding van den

procureur des Konings, den heer *Jallon*, ijverig voortgezet. De beide wielen en de door midden gebroken as der eerste locomotief zijn ter griffie gebragt alwaar ook al de gevonden kostbaarheden, kleedingstukken enz., die aan de verongelukten of gekwetsten behoorden, zorgvuldig nedergelegd zijn.

— Volgens de *Gazette de France*, heeft een schoenmaker uit de straat de Sèvres, die in een der waggons opgesloten zat, al zijne medereizigers rondom zich zien sterven. Hij zelfs was door het vuur nog onaangetast gebleven, maar wachtte niets anders dan den dood, toen het verhemelte van den wagen, instortende, hem eerst tegen het vuur eene wijl tot schutsmuur diende en hem vervolgens gelegenheid gaf om boven uit den wagen te klimmen en, door van daar naar beneden te springen, zich te redden; hij is er met brandwonden aan zijne beide handen afgekomen. — Een Pruis van buitengewone ligchaamssterkte, die in een der rijtuigen zat, heeft het portier verbrijzeld en zich op deze wijs met zijne vrouw gered. — Ten 10 ure des avonds liep een sierlijk gekleede jonge heer door de straten van Sèvres, aan elk om tijding vragende van zijne vader, zijne moeder en zijne zusters. Zij waren alle in een der waggons verbrand en de arme knaap was krankzinnig.

— De afgevaardigden hebben gisteren met 255 tegen 83 stemmen *de voordragt nopens de spoorwegen aangenomen*. De voordragt schenkt aan Frankrijk een net van spoorwegen, hetwelk den gansche land omvat en de hoofdstad in zes voorname rigtingen met de aanzienlijkste gedeelten des Rijks verbindt. Het stelsel, om op verschillende punten te gelijk den aanleg der spoorwegen te beginnen, heeft dus boven gedreven.

— De som, welke heden avond voor de ongelukkige Hamburgers reeds was bijeen verzameld bedroeg te zamen 150,000 francs.

— De veroordeeling van het *Journal des Théatres*, waardoor dit dagblad heeft opgehouden te bestaan, is nog niet uit het geheugen, of eene nieuwe boete door de Regtbank van de Seine aan de redacteurs van het dagblad *le Temps* opgelegd, verwekt de verbazing van alle dagbladen. Het dagblad is veroordeeld tot suppressie en 102,300 frs. boete, om dat de redactie niet geteekend had. Deze, de heer *Raymond Coste*, was ziek geweest, en gedurende zijne ziekte had de heer *Conil* voor hem geteekend. Doch daar de laatste in een proces gewikkeld werd, wilde hij niet meer teekenen, zoodat de heer *Montrol* deze taak op zich nam; doch daar deze niet voldaan had aan al de bij de wet bepaalde verordeningen, werden de heeren *Coste* en *Conil* voor het hof geroepen en veroordeeld. De *National*, hierover sprekende, eindigt aldus: « Ziedaar, het loon, hetwelk de drukpers ontvangt van de erfgenamen eener revolutie door de drukpers verwekt. Wij hebben 't het eerst voorspeld; maar alhoewel wij niet de laatste zijn geweest, die hiervan te lijden hebben gehad, hebben wij nooit toegegeven en zullen wij nooit wanhopen. Er heeft in dit land sedert 50 jaren geene vaste instelling voor het despotisme bestaan."

— *Van den* 16. Het getal van op de plaats doodgeblevenen, later aan hunne wonden overleden, of vermisten, beliep volgens eene opmaking van gisteren avond een getal van 157.

— De inschrijvingen ten behoeve van Hamburg zijn hier te Parijs alreeds tot een bedrag van 250,000 franken beloopen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 17. Mei. Wij vernemen met groot genoegen dat door de regering is besloten, om door het gansche rijk eene kollekte ten behoeve van de ongelukkige Hamburgers te doen bewerkstelligen.

— Met genoegen vernemen wij, dat bij de Commissie tot inzameling van Giften voor de hulpbehoevenden ten gevolge der ramp van den brand van Hamburg, reeds is ingekomen eene somma van circa *Zeven Duizend Vier Honderd Gulden*, buiten en behalve de giften bij het *Handelsblad* ontvangen en buiten reeds aan de Heeren leden der Commissie aan huis terugbezorgde bewijzen van deelneming, waaronder ook aanzienlijke giften zijn.

— Men verneemt van goederhand, dat de administratie der hollandsche ijzeren spoorweg-maatschappij steeds de meeste zorgen aanwendt tot beveiliging der passagiers: dat vooreerst de wagens nimmer gesloten worden; dat reeds sedert eenen geruimen tijd de stellige order gegeven is, nimmer twee locomotiven voor den trein te plaatsen, en dat men de voorkeur geeft meerdere treinen, met een kwartier tusschenruimte, te doen vertrekken, om daardoor de aanwezige reizigers den vervoer over de ijzerbaan te bezorgen.

— In den nacht van Zaturdag op Zondag ll., omstreeks half een ure, vermeende een der bewoners van den Heiligen Weg, nabij het huis van Arrest, een bijzonder gedruisch onder den grond te hooren, hetgene hem deed vermoeden, dat er welligt door eenige gevangenen poging tot uitbreken gedaan konde worden. De cipier als nu hiervan verwittigd, heeft bevonden, dat de zaak werkelijk zoo was, maar is de uitbrekers zoo snel met zijne suppoosten overvallen, dat hun de tijd ontbroken heeft gehad, om het in hunne hokken reeds opgebrokene, weder te stoppen, en alzoo voor zijn oogen verbergen. Hierdoor was nu alles in een oogenblik verijdeld.

VENLO, den 13. Mei. Gisteren werd onder de gemeente Blerik, schuins tegen over deze gelegen, uit de rivier de Maas opgehaald het lijk van een kind van vijf jaren, hetwelk den 3 dezer niet verre van Roermond van eene schuit gevallen was, waarmede de onder-officiers-vrouwen en de goederen, behoorende tot de kompagnien artillerie, van hier naar Maastricht vertrokken waren. De vader *Albertus Oxenaar*, fourier bij eene dier kompagnien, had de kinderen aan zijne vrouw zeer aanbevolen, doch het schijnt, dat het knaapje een oogenblik aan het moederlijk oog ontsnapt, en van boord gevallen was. De pogingen tot redden waren vruchteloos. Men zegt, dat de moeder, te Roermond aan wal gebragt, en door den schrik ontijdig bevallen, reeds overleden, en de vader radeloos van droefheid is.

MENGELINGEN.

Vermindering van schadelijke insecten, vooral in dennenbosschen.

De *Oekonomische Neuigkeiten* van 1840 bevatten een berigt van den Forstmeister Smoler, te Benatek, over eene door hem genomene proeve met het doen verwilderen van hoenders in dennenbosschen, ten einde deze tot vermindering der daar zoo schadelijke rupsen te doen strekken. Hij was op dit denkbeeld gekomen door de opmerking, dat in het jaar 1838, bij eene zeer algemeene vernieling van een dennenbosch (van den groven den namelijk, of den in Duitschland zoogenoemden kiefer), slechts één gedeelte bewaard bleef, hetwelk grensde aan het dorp Mlada, van waar de gezamenlijke hoenders der daar aanwezige boerderijen in het late najaar en in het voorjaar het bosch van de rupsen der gevaarlijke Gostropacha pini reinigden. In het voorjaar van 1839 zag hij met de meeste duidelijkheid, hoe de hoenders overal den grond loswoelden, die er hierdoor aan den voet der boomen bijna als opgeharkt uitzag, om de in den zandgrond verborgene rupsen op te zoeken. Dergelijke ondervindingen, van hem en anderen, bevestigden hem in zijn gevoelen nopens het nut van dit gevogelte, weshalve hij de proef genomen heeft, om, in het allerdigtste van een 18jarig dennenwoud, waar deze soort van rupsen het talrijkst was, en waar de hoenders zelve het best beschut waren, een welvoorzien hoenderhok te maken, waar twee klokhennen met 40 kuikens eenigen tijd werden opgesloten en behoorlijk gevoederd, zoodat zij, daarna losgelaten, telkens weder 's avonds in het hok terug keerden. Deze proef gelukte in 1839 zeer goed; zelfs toen er 's winters veel sneeuw viel, bleven de hoenders in het bosch. Een overtal van hanen en de oude hennen, die zich welligt nog te veel den tammen toestand herinnerden, werden weggenomen, en zoo wachtte Smoler den verderen afloop dezer proefneming in 1840 af.

Hij voegt er nog de opgaaf van eenige andere hulpmiddelen bij, welke men te baat zoude kunnen nemen, om de te groote vermeerdering van rupsen tegen te gaan, als:

1) Het sparen van alle insekten-etende vogels, zelfs van vele kleinere vogels, vinken, meezen, enz. van welke velen, die de rupsen niet kunnen inslikken, dan toch derzelver poppen en vlinders vernielen. (Bekend is het, hoe vele rupsen door koekoeken, spreeuwen, enz. verdelgd worden.)

2) Het aankweeken van wilde fazanten en hoenders, zoo althans de proef met deze laatsten op den duur wel gelukt.

3) Het sparen van de mieren. Ook deze zijn groote vijanden der rupsen in de dennenbosschen. Smoler gewaagt van een geheel vernield dennenbosch, waarin hij slechts ééne groep nog groene welig staande boomen gespaard zag rondom eene zeer groote miereuhoop.

4) Het regelmatig van 5 tot 6 jaren nazien der bosschen, opdat de stammen gelegenheid hebben zich wel te ontwikkelen, terwijl ziekelijke of van slechte kroonen voorziene boomen worden opgeruimd. (*Utr. C.*)

Hoe genegen men in Engeland is, verdiensten van geleerden te erkennen, moge de volgenden trek uit het leven van Humphry Davy aanduiden. Deze groote Scheikundige bezocht, eenigen tijd nadat hij de ontdekking der alkalische mineralen gedaan had, eenige vrienden te Dublin. Deze verzochten hem, dat hij, gedurende zijn verblijf, eene openlijke voorlezing over deze ontdekking doen zoude. Na weinige dagen waren reeds tweeduizend entréekaartjes, elk voor twee guinjes verdeeld, d. i. zoo vele uitgegeven, als de grootste zaal te Dublin menschen kon bevatten. En toch hadden niet allen, die den toegang wenschten, plaats gekregen, want vóór den aanvang werden tien guinjes voor een kaartje geboden. Sedert de wereld staat, heeft nog geen Professor voor ééne eenige voorlezing vierduizend guinjes of vijftigduizend guldens ontvangen. Geene Catalani of Taglioni heeft ooit zulk eene ondervinding gehad. Op eenen avond deelde Davy in de *Royal Institution* eenige zijner ontdekkingen mede, en bragt de vergadering, waarin ook vele aanzienlijke personen waren, zoo door de welsprekendheid zijner voordragt als door het gewigt van het onderwerp, in bewondering. Weinige dagen daarna ontving de ontdekker van het kalium van eenen Engelschen Hertog een kostbaar zilveren servies, met eenen brief, waarin hij verzocht werd; deze kleinigheid als een zwak bewijs van hoogachting te willen aannemen.

Nieuw-uitgekomen Boeken.

Handleiding tot de kennis van de bestaande bepalingen op het Lager Schoolwezen, tweede druk f 0,..

Voorstel nopens eenige belangrijke veranderingen in onze geneeskundige Staatsregeling, door een practizerend geneesheer « 0,..

Redevoering ter gelegenheid der bevestiging van Z. K. H. den Erf. Groot-Hertog van Saksen-Weimar Eisenach, Karl Alexander August Johann, als Lidmaat der Evangelisch-Protestantsche Kerk. Uitgesproken door Johann Friedrich Rohr, uit het Hoogd. Opgedragen aan H. K. H. Mevr. de Prinses Sophia der Nederlanden « 0,..

De herstelling der eerste Christelijke gemeente, als een middel tot vereeniging der verschillende Christelijke partijen, door Philadelphos, naar den tweeden, vermeerderden en grootendeels omgewerkten druk, uit het Hoogd. vertaald. « ..

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 19 Mei. Sedert den 14 dezer zijn alhier reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Plato, M. L. Phinney, Cowes, tabak; Anna Eliza, D. Cook, St. Domingo, koffij; de drie Gebroeders, D. Thussen, Affina, tarwe; Charlotte, C. D. Schiebe, Memel, deelen; de vrouw Barbara, R. J. Jonker, Hamburg, tarwe; Marie Antoinette, Liverpool, klipzout en stukgoed; Roelfina, J. K. Bolhuis, Dantzich, houtwaren; Antwerpen, T. Jackson, Wilberforce, J. Stranach, beide Londen, stukgoederen en passagiers; Johannes, J. S. Decknatel, die Franstyntje, beide Elbing, raapzaad; Plutus, B. H. Kromer, Dantzich, Lucinde, E Pollich, Memel, beide houtwaren; Thesoho, T. Whitcombe, Londen, stukgoederen en passagiers.

Voor Gend bestemd:

Caroline, C. G. Hamburg, Wismar, tarwe; de vrouw Wicherdina, J. J. Kroon, Dantzich, weedasch; l'Actif, P. Andriessen, Rotterdam, suiker.

Voor Rotterdam bestemd:

l'Estafette, L. S. Waterloo, Duinkerken, stukgoed.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

The Soho, T. Whitcombe, The Rainbow, J. Tife, Prinses Victoria, T. Minter, alle Londen, stukgoederen en passagiers; Johanna, A. Nenenburg, ballast, Bremen; Port a Port, J. E. Romar, ballast, Gothenburg; de Zephir, T. J. Witteveer, stukgoed en 120 landverhuizers, New York; Wilberforce, J. Stranach, stukgoed en passagiers, Londen; Antwerpen, T. Jackson, stukgoed en passagiers, Londen.

Van Gend gezeild:

Charlotte, R. Moys, Grandville, beenzwart.

Kapitein C. J. van Driesten, voerende het schip de Zwaan, den 12 dezer te Vlissingen binnen gekomen, is op den 12 April ll., op 42° 13 N breedte en 29° 40 W. lengte, door een orkaan beloopen, waardoor de groote fokkemast is gesprongen, verscheidene zeilen weg gewaait of verscheurd, het geheele bovenschip ontzet en daardoor veel andere schade heeft bekomen.

BATH, den 21 Mei. Gedurende de maand April, zijn aan het kantoor van In- en Uitklaring, Expeditie en Betaling alhier de navolgende schepen ingeklaard: 11 met meubelen, 103 ledige, 77 met hard-, straat- en zinksteen, 64 met stukgoederen, 10 met hout en houtwerk, 8 met kalk, 1 met tabak, 8 met rogge, 5 met boekweit, 3 met lijnzaad, 3 met steenkolen, 4 met potaarde, 1 met aardappelen en 3 met huiden; waarvan 194 onder Nederlandsche en 97 onder Belgische vlag; alsmede 13 stoombooten en 71 ledige visch- en mosselschepen; te zamen 378 schepen.

Uitgeklaard: 48 met stukgoederen, 14 met hout, hoepen en biezen, 88 ledige, 66 met gerst, 20 met drooge en zoute visch, 10 met hooi, 3 met kaas, 5 met koffij, 1 met wol, 2 met tufsteen, 1 vlas, 1 met tarwe, 5 met meubelen, 3 met meekrap, 1 met lijnkoek, 1 met boonen en 2 met riet; waarvan 181 onder Nederlandsche en 89 onder Belgische vlag; alsmede 12 stoombooten en 54 schepen met versche visch en mosselen; te zamen 247 schepen.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te Middelburg,

19 Mei 1842.

De Nederlandsche mudde.			De Nederlandsche mudde.		
Oude Walch. Tarwe	f	10.50	Boekweit	f	7.40
Nieuwe dito	«	9.70	Zomergarst	«	3.60
Oude Zeeuwsche dito	«	10.00	Winter Garst	«	4.25
N. Zeeuwsche dito	«	9.40	W. Witte Boonen	«	.
O. Zeeuwsche Rogge	«	7.20	W. Bruine dito	«	.
N. dito	«	5.80	W. Paardenboonen	«	.
W. Groene Erwten	«	.	Raapolie	f	57.00 p. vat.
W. Witte dito	«	.	Patentolie	«	59.50 « »
Koolzaad	«	.	Lijnolie	«	59.00 « »
Z. dito	«	.	Raapkoeken	f .	de 1040 st.
Haver	«	.	Lijnkoeken	« .	« 100 »

Tarwebrood het Ned. Pond 19 cent. Masteluinbrood 17 en een halve cent. Roggenbrood 15 en een halve cent.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.